

Ajánló

Interfész

Legfőbb ideje, hogy *élénkebb párbeszéd* alakuljon ki a *számítástechnikusok* és a *könyvtárosok* között, más szóval bővüljön köztük az *érintkezési felület* (= *interfész*). Hogy miért van erre szükség, azt jól példázza **Ungváry Rudolf** írása, amely arra irányítja a figyelmet, hogy – finoman szólva – szegényes a *tezaurszok képernyőn való megjelenése*. Az ok voltaképpen visszavezethető arra, hogy a szoftverfejlesztőknek eszébe sem jutott, illetve jut, hogy a tárgyban konzultáljanak azokkal a könyvtárosokkal és tájékoztatási szakemberekkel, akik a tezaurszkészítés terén már több évtizedes munkássággal és ebből adódóan kifinomult szemlélettel és gazdag tapasztalatokkal rendelkeznek. Másfelől az is igaz, hogy – legalábbis ez idáig – a könyvtári-tájékoztatási szakma sem sietett a számítástechnikus kollégák segítségére. Most egy konkrét probléma (tezaurszmegjelenítés) esetében megtört a jég, hiszen Ungváry Rudolf (akit, ha van „*internetguru*”, miért ne nevezhetnénk *tezaurszgurunak*?) jóvoltából megfogalmazást nyertek szakmánk követelményei, vagy ha úgy tetszik: ajánlásai. Csak remélhetjük, hogy a példa követőkre talál, és több más részterületen is megtörténik a felhalmozott könyvtárosi tapasztalatok alapján az új típusú, internetes szolgáltatások iránti követelmények meghatározása.

Az Országgyűlési Könyvtár – amint erről **Pintér Katalin** tudósít – szintén *úttörő* lépést tett, hiszen falai között megnyitotta az *Európai Unió* hazai *letéti könyvtárát*, amely *térítésmentesen* megkapja az EU teljes dokumentumtermését, és az uniós adatbázisokhoz a hozzáférést. Úttörő lépés ez a javából, hiszen az Országgyűlési Könyvtár – az ország érdekeit szem előtt tartva – elébe ment az eseményeknek, és már az ország EU-csatlakozása előtt olyan letéti könyvtári hálózat tagjává vált, amelynek idáig *kizárólag* EU-tagországban voltak (lehetek) tagjai. Másfelől kétségtelen tény: a hálózatba felvétel nemcsak a könyvtárnak, hanem az országnak is komoly elismerés.

Rózsa György, e számunk harmadik szerzője a könyvtárosok tudományos minősítését járja körbe. A visszaemlékezés egyfelől tudománytörténeti értékű, másfelől „felhívás keringőre”.

Szántó Péter